

[Stats- og udenrigsministeren.]

vi tilbud til de øvrige partier om, at vi kunne træffe aftale om en videregående skattereform og herunder også om en detailoms. Det var regeringens tilbud til de borgerlige partier, det var socialdemokratiets tilbud til de øvrige partier, men venstre og de konservative var ikke rede i 1965.

Vi fornyede vore tilbud i januar 1966. Dengang blev der et forlig mellem socialdemokratiet, det radikale venstre og venstre, og i forbindelse med dette forlig eller i hvert fald på samme tidspunkt blev der sat en køreplan for en gennemførelse af en skattereform, som omfattede en almindelig merværdiafgift, altså det, vi nu kalder moms. Denne køreplan blev aldrig ført ud i livet.

I maj måned i fjor brød forhandlingerne sammen, fordi venstre og de konservative stillede krav om, at vi skulle acceptere en håndfæstning, som ville binde regeringen ikke blot finansielt, men også på en sådan måde, at en videregående skattereform med kildeskat ville være blokeret i en årrække. Det var en negativ håndfæstning, en borgerlig håndfæstning, en VK-håndfæstning, man her ville lægge på regeringen, den var i kraft af sit indhold uacceptabel.

Alle disse forsøg på at opnå en skattereform på bred basis med de borgerlige partier som deltagere førte altså ikke til noget resultat, og efter åbningsdebatten og skattedebatten her i det høje ting i oktober-november måned i fjor måtte regeringen komme til det resultat, at der i de borgerlige partier var en almindelig modstand mod en virkelig skattereform, at man i sin hele politiske indstilling ville forsinke, forhale en skattereform, at man måske overhovedet ikke ville give en socialdemokratisk ledet regering mulighed for at gennemføre en skattereform, til trods for at man punkt efter punkt var enig i de hensigter, der lå bag den.

Det var årsagen til, at vi fik valg den 22. november. Dette valg blev udskrevet, fordi det var regeringens opfattelse, at vi ikke i det folketing, vi dengang havde, kunne gennemføre en skattereform, som vi ønskede det. Ja, derfor kom valget. Og nu efter valget, da er mulighederne altså bedre.

Jeg har nøje lyttet til den kritik, der i dag er fremført fra borgerlig side. Det er jo ganske betegnende for denne kritik, at den kun i ringe omfang går på skattereforens indhold, kun på nuancer går på skattereforens indhold. Jeg erkender, at venstre indtager et væsentlig anderledes standpunkt ved at ville nedfryse moms, men hvor meget man egentlig kan rose venstre for det standpunkt, det vil jeg nære tvivl om. Vi ved alle sammen, at før valget og under valgkampen, da kunne venstre ikke få moms nok, den skulle være meget høj; nu vil man bagefter dybfryse den, men det er venstres sag. Bortset fra det standpunkt, som selvfølgelig er principielt forskelligt fra andre partiers her i salen, så er det i meget ringe grad skattereforens indhold, man kritiserer, og i langt højere grad politiske problemstillinger omkring denne skattereforens gennemførelse.

Men nu gennemføres skattereforenen altså. Der sker en vidtgående og betydningsfuld reform af landets skattelovgivning. Engrosomsen falder væk og erstattes med den langt mere hensigtsmæssige merværdioms, som vi vil se dukke op i andre europæiske lande i løbet af de kommende år. Der gennemføres betydningsfulde, også socialt betydningsfulde, ændringer i udskrivningsloven allerede fra det kommende skatteår. Skattefradragetsreglen bliver ophævet med virkning fra næste år, og kildeskatten vil blive gennemført med ikrafttræden den 1. januar 1969.

Det drejer sig om en skattereform, som regeringen i en årrække har presset på for at få gennemført. I årevis har vi søgt at samle et flertal her i folketinget for at gennemføre denne skattereform, gang på gang har de borgerlige partier fået forhandlingerne herom til at bryde sammen og dermed forsinket skattereforens gennemførelse. Det var derfor, som sagt, vi måtte afholde valget i november, og valget skabte et folketingsflertal for en skattereform, der følger regeringens og socialdemokratiets retningslinjer, og det måtte da være regeringens pligt, som det er dens ret, at sørge for, at dette flertal omsætter sig i praktisk lovgivning.

Men det er rigtigt, som det er sagt her bl. a. af mit partis politiske ordfører, hr. Per Hækkerup, at vi havde håbet på, at de